13de. Jaargang — Curaçao den 29n Februari 1896 — No 635

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

IETS OVER DE KATHOLIEKE MISSIE

OP HET EILAND CURAÇAO tot het jaar 1824.

—o—

Omtrent het jaar, waarin—na de ontdekking der Benedenwindsche Caraïbische eilanden op 3 Juli 1499 (1) — voor het eerst Katholieke priesters zich op het eiland Curaçao vestigden, schijnt de geschiedenis niets met zekerheid te kunnen bepalen. Daar het bij de Spanjaarden echter steeds een eerste zorg uitmaakte om de inwoners der landen, die zij ontdekten en koloniseerden, te bekeeren tot het Katholiek geloof, is het zeer waarschijnlijk dat, toen de Spaansche Gouverneur *Juan de Ampuez* zich in 1630 op het eiland vestigde, hij vergezeld was van één of meer priesters. Het mag echter betwijfeld worden of de kolonie, door *de Ampuez* gesticht, zich gedurende de 16de eeuw in groei en bloei mocht verheugen. Ten minste, in de reisbeschrijvingen der zeetochten, gedaan: in 1593, op kosten van den *Graaf van Cumberland*: in 1595, door Sir *Drake* en Sir *Hawkins*; in 1601, door *David Middleton* en *Michael Gaere* — vindt men wel vermeld. dat de reizigers het eiland Curaçao aandeden en er zich ververschten, doch geen hunner gewaagt van eenige Spaansche nederzetting noch van eenige ontmoeting met Spanjaarden.(2) Evenmin vindt men eenig gewag gemaakt van een Spaansche kolonie in de beschrijving der landing van de bemanning van een Hollandsch schip, dat in 1550 het eiland aandeed, ofschoon wel verhaald wordt, dat de equipage door de Indianen zeer vriendelijk behandeld werd.(3) Het komt mij dan ook wel aannemelijk voor, dat de door *de Ampuez* aangebrachte kolonisten aan de vruchtbare Spaansche kust van Venezuela (vanwaar bovendien berichten kwamen van gevonden goud en paarlen) de voorkeur zullen gegeven hebben boven het weinig door de natuur gezegend Curaçao, waar weinig meer te vinden was dan eenig verfhout. In de zestiende eeuw zal er dus van de bekeering der Indianen van het eiland waarschijnlijk niet veel gekomen zijn. Eerst in het begin der 17de eeuw schijnt de kolonisatie van het eiland Curaçao, zoowel als van het eiland Bonaire, door de Spanjaarden ernstig beproefd te zijn geworden. Men vindt vermeld dat—nadat *Boudewijn Hendriks* in 1626 het eiland Bonaire aangedaan, dáár het door de Spanjaarden gekapte verfhout en omtrent 700 schapen vermeesterd, en zeer gunstige berichten omtrent het aldaar gewonnen zout uitgebracht had—de West-Indische Compagnie in 1634 besloot een eskader van vier schepen, onder bevel van *J. van Walbeek*, naar de Benedenwindsche eilanden te zenden en die in bezit te nemen. Den 29sten Juli (1634) te Curaçao aangekomen, vond *van Walbeek* het eiland in het bezit der Spanjaarden, (onder Gouverneur *Alfonso Lopez de Morlo*) die zich op twee plaatsen op het eiland gevestigd hadden, n. m. te Santa Barbara en aan den kant van het Schottegat, waar thans de plantage Groot - Kwartier ligt. Op beide plaatsen hadden zij een kerk of klooster opgericht (1) en *van Walbeek* vermeldt, dat hij op het eiland uitsluitend den Katholieken godsdienst beoefend vond, waaruit blijkt dat de pogingen der Spaansche priesters ter bekeering der Indianen rijke vruchten gedragen hadden.

Het gevolg der landing van *van Walbeek* was, dat het eiland eene bezitting der West-Indische Compagnie werd, waardoor de Indianen hoogst waarschijnlijk geruimen tijd van godsdienstleeraren verstoken bleven. Immers, de "Placaten op 't stuck vande Religie," in de Vereenigde Nederlanden vigeerende, waren van toepassing in de landen der W. I. Co. Het verbod tegen het houden van publieke godsdienst-oefeningen door Katholieken (Placaet 27 Maart 1672) werd voor die landen nog afzonderlijk herhaald in art. 3 van het Reglement voor de West-Indische Compagnie van 26 April 1634, dat bepaalde: "dat geen andere godsdienst zal mogen geoefend worden als in de Vereenigde Nederlanden bij publieke autoriteit geoorloofd is te oefenen." Wel bepaalde nog dit artikel "dat men niemand van andere gevoelens zou mogen bezwaren of deswege eenige moeite aandoen of laten geschieden, ten ware door dezelve eenig publiek schandaal werd gegeven," doch daar de Staten Generaal slechts zulke priesters toelieten als van ouds te lande waren woonachtig geweest, en hunne plakkaten vooral gericht waren tegen Jezuieten en Spaansche priesters (Plac. 1596, 1612, 1622, 1629, 1641,1642, 1649) mag men, geloof ik, wel aannemen dat de Indianen, zoowel als de eerste Katholieken, die zich hier vestigden, gedurende lange jaren allen geestelijken bijstand moesten ontberen. Te meer waarschijnlijk wordt dit nog uit de geschiedenis der Katholieke Missie in Suriname. Aldaar vestigden zich in 1683 drie geestelijken, die door den Gouverneur *van Aersen* oogluikend werden toegelaten. Toen echter de Staten van Zeeland zich daarover beklaagden bij de Staten Generaal, beweerde *van Aersen* geen kennis van het bedrijf dier geestelijken gehad te hebben, en de klachte van Zeeland had ten gevolge dat, na den dood der drie geestelijken, in 1687, de kolonie Suriname tot in 1768 van geestelijken bijstand verstoken bleef. (2) Dat echter Spaansche priesters nu en dan getracht hebben de den Indianen pas ingeprente beginselen van den godsdienst niet geheel verloren te laten gaan, kan met recht worden afgeleid uit het plakkaat der Staten Generaal van 1661, bepalende, dat geen Roomsch priester zich op het eiland mocht vestigen zonder „preabel consent" van Zijne Doorluchtige Hoogheid en de Bewindhebberen der Co., welk plakkaat in 1705 *op nieuw* afgekondigd moest worden (Rek. (1) 1785.) Het al of niet tenuitvoerleggen van dit plakkaat schijnt echter veel afgehangen te hebben van de willekeur van Gouverneur en Raden. Zoo vindt men b. v. in de Raadsbesluiten melding gemaakt van „niet geprivilegieerde priesters," die jaren lang den "geprivilegeerden priester" bijgestaan hadden, terwijl ook meermalen vreemde priesters, die zeer zeker het vereischte preabel consent niet verkregen hadden, door Gouverneur en Raden werden aangesteld. (Plak. R & S., N., 1756, 1761, 1769, 1819, 1824). De priester *Carel van Heumen* daarentegen, ofschoon voorzien van een paspoort der W. I. Co., werd, bij zijn komst alhier, aangezegd om zich van alle geestelijke bedieningen te onthouden, tot hij een certificaat van privilege had overgelegd, doch op verzoek van eenige leden der Katholieke gemeente werd hem toegestaan „voorloopig te ageeren." [R. & S. 1741.] Vreemder werd gehandeld met den priester *Theodorus ten Oever*. In 1755 op het eiland aangekomen, werd deze priester korten tijd daarna door Z. E. den Nuntius te Brussel aangezegd om zich van kerkelijke bedieningen te onthouden,(2) waarop hij door Gouverneur en Raden gelast werd de door hem verkregen vergunning in te leveren, waarna hij beschouwd werd als een „niet geprivilegeerden priester." Oogluikend werd hem echter toegestaan bij zich aan huis godsdienstoefeningen te houden, te doopen en te trouwen. Na aldus gedurende dertig jaren als priester werkzaam te zijn geweest, werd hem in 1785 plotseling aangezegd de bewijzen over te leggen, „dat hij gerechtigd was den Roomsch Katholieken godsdienst op het eiland uit te oefenen." Z. Eerw. hieraan niet kunnende voldoen, eischte de Fiskaal tegen hem betaling eener boete van fl 10200 benevens verbanning van het eiland en demolitie van het altaar, dat hij bij zich te huis had opgericht, wegens "praetenselijk gepleegde fraudes en mesures betrekkelijk het Sacrament des Heiligen Doops, mitsgaders het neemen in ondertrouw en 't oefenen van een clandestienen godsdienst." (Rekw. 1785). *Ten Oever*'s verzoek — waarin hij zeide nooit anders dan volgens plicht en geweten gehandeld te hebben en waarin hij wees op de dertig jaren, die hij hier ongestoord den godsdienst had bediend — om „in consideratie van zijn grijsheid, afnemende levenskrachten en drukkende calamiteiten, deze zaak te verklaren met het officie fiskaal civiel en composibel", had niet het gewenschte gevolg. Ofschoon ik nergens vermeld heb gevonden welke straf Z. Eerw. opgelegd werd, blijkt het echter, dat hij in een waarschijnlijk hooge boete veroordeeld werd. daar hij tot zekerheid der betaling daarvan den koopbrief van een hem toebehoorend huis in handen des fiskaals moest stellen (Rekw. 1787) (1)

Volgens Ds. *G. J. Simons* (2) is het waarschijnlijk dat de eerste Hollandsche door het Gouvernement erkende priester de Pater Jezuiet *Michiel A. Schabel* was (4), aan wien in 1711 een assistent gezonden werd, *Petrus Piquerye*, die in 1722 door *Pater Pauwels* vervangen werd. Uit de archieven van het eiland, met dat laatste jaar beginnende, blijkt echter niets van deze priesters. De eerste geestelijke, van wien men in de archieven melding gemaakt vindt, is *de Carsedo* (waarschijnlijk dezelfde, die in de doopboeken der Katholieke gemeente voorkomt als de *Caysedo*; zie lyst hierachter). Van hem wordt vermeld dat, toen de Regeerings - Commissarissen *C. A. van der Burgh, J. P. van Collen* en *F. Eck* (4) den 16den Januari 1722 de kas aan den op 29 October 1721 benoemden Gouverneur *Jan Noach Du Fay* overgaven, zich daarin bevond $98\frac{3}{16}$ mark gemaakt zilverwerk, door *Pd. Fray Augustin de Carsedo* daarin „*genamptiseert*" (als onderpand gedeponeerd. — Prot 1722.) Daarna wordt voor het eerst gewag gemaakt van den priester *D. Cloots*, van wien in 1739 gesproken wordt als „wijlen den priester *Daniel Cloots*" (Prot. 1739). Hetzelfde jaar wordt ook melding gemaakt van ZEerw. *Petrus Cloek*, die het volgend jaar in civiel arrest gesteld werd en veroordeeld in een boete van fl. 50,— wegens het voltrekken van een huwelijk zonder dat daarvan de proclamatie's van Bestuurswege waren gedaan. [Prot. 1740.

---

(1) Eerste zeetocht van *Alonso de Ojéda* en *Americus Vesputius*, gedaan na de West Indien in 't jaar 1499. P. van der Aa. Leyden. 1707.

(2) Naukeurige verzameling der gedenkwaardigste Zee en Land-Reysen na Oost en West-Indien, Leyden. Pieter van der Aa. 1707.

(3) De Nieuwe Reiziger of beschrijving van de Oude en Nieuwe Wereld, door Abt de la Porte. Deel 12, Brief 136.

(1) Bij het bouwen van een huis op Santa Barbara vond de tegenwoordige eigenaar dier plantage, naar een opzichter mij verzekerde, een zilveren crucifix in een oude muur van het voormalig klooster. De heer *A. Barnes*, Amerikaansch consul te Curaçao in 1884, vermeldt in zijn rapport over dat jaar, dat de beroemde *Bartholomeus de las Casas* eene kerk te Santa Barbara stichtte. Een door mij nageslagen bibliographie van *de las Casas* maakt echter geen melding van dit feit en de heer *Barnes* vermeldt niet, waaruit hij deze bijzonderheid geput heeft.

(2) Beknopte geschiedenis der Katholieke Missie te Suriname. M. Alberts. Gulpen. 1884.

(1) Rekw. Rekwesten; Prot. Protocol; Plak. Plakkaten; R & S. Resolutien en Sententien; N. Notulen van den Raad Policie.

(2) Het komt mij waarschijnlijk voor dat deze aanzegging gedaan is geworden op verzoek van gemeenteleden, die, zooals later zal blijken, er een handje van hadden hunne priesters aan te klagen. Onpartijdig onderzoek moet voor den Nuntius moeielijk geweest zijn, zoodat Z. E. soms wel verplicht zal zijn geweest voorzichtigheidsmaatregelen te nemen. Het Bestuur schijnt zich over Ten Oever niet te hebben te beklagen gehad.

(1) Al is het hier de plaats niet om breedvoerig uit te weiden over de handelingen van den fiskaal *van Teylingen*, die zooveel bijdroegen tot de oneenigheden onder de ingezetenen in 1785, kan echter als een staaltje dienen, dat hij twee jaar later *Ten Oever* wederom vervolgde, thans omdat deze in voornoemden koopbrief voor zijn titel „Roomsch pastor" gevoegd had het woord „geadmitteerd." *Van Teylingen* noemde dat „valschheid in geschriften" en schreef de daad toe: "aan *Ten Oever's* tomeloozen heerschzucht, die zijn herschengestel bedwelmd schijnt te hebben." Een andermaal stelde *van Teylingen* pastoor *Ten Oever* in staat van beschuldiging op grond, „dat hij negers doopte zonder hun eerst onderricht te geven in het geloof en hen dus doopte als beesten." Door tusschenkomst van den Raad werden echter deze zaken bijgelegd.

(2) Beschrijving van het eiland Curaçao. Ofschoon meerdere onjuistheden in dit werk voorkomen, zijn de volgende opgaven hoogst waarschijnlijk meerendeels juist, daar zij naar des schrijvers beweren, genomen zijn uit oorspronkelijke brieven, te Rome bewaard in het „Collegium Romanum."

(3) Dat deze priester tot de Orde van Jesus behoorde komt mij voor aan twijfel onderhevig. ZEerw. Carel van Heumen moest, in 1741, den eed doen: „dat hij niet behoorde tot de orde der Jesuieten min nog een missionaris was van hen" (Prot. 1741.) De plakkaten der Staten Generaal, tegen de toelating der Jezuieten gericht, waren ook nog van kracht.

(4) Van deze tusschenregeering maakt geen der mij bekende geschiedenissen van Curaçao gewag.

22 Sept.] Waarom Ds. *Simons* dezen *Petrus Cloek* en niet *Daniel Cloots* den eersten vasten Hollandschen priester noemt, die op het eiland schijnt gevestigd geweest te zijn, is mij niet duidelijk kunnen worden.

Tot in 1772 werd de gemeente bediend zoowel door wereldlijke als door orde-geestelijken, die óf door het Bestuur, meestal tijdelijk, werden aangesteld óf, op de wijze der Protestanten, door de gemeente zelve beroepen [R. & S. 1741; Rekw. 1771 en 1774]. Van een eigenlijk gevestigde Missie kan eerst sprake zijn met de komst van den Hoog Eerwaarden *Arnoldus de Bruyn*, Missionaris Praefect, die, voor zijn vertrek uit Holland met Z. E. den Internuntius te Brussel overeengekomen was, dat er in Holland een fonds zou opgericht worden ter ondersteuning der Curaçaosche Missie, waarna hem nog twee assistenten gezonden zouden worden, daar op het eiland "de oogst der geloovigen zeer groot, doch de arbeiders weinig waren." [Rekw. 1774]. Van af de komst van den HEerw. *A. de Bruyn* is er dan ook door de Overheid voor gezorgd, dat het den geloovigen Curaçaonaars nooit aan leiders ontbrak.

(Wordt vervolgd).

J. H. J. Hamelberg.
Archivaris.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

DE Gouverneur is verhinderd Zondag 1 Maart a. s. bezoeken af te wachten.

De Adjudant v. d. Gouverneur,
VAN WINGEN.

De laatste mail heeft voor de Katholieken van Curaçao een bericht gebracht, dat in hooge mate zorgwekkend en treurig is.

Onze geliefde Vader en Bisschop Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten is den tienden Februari jl. van de H. H. Sacramenten der stervenden voorzien.

Wij twijfelen niet, of de smartelijke indruk, welken deze tijding in de harten aller Katholieken zal verwekken, zal hun een spoorslag zijn hunne vurige gebeden voor den hoogen Lijder te verdubbelen, opdat het den Allerhoogste behage zich over den Herder en zijne kudde te ontfermen, naar de mate Zijner oneindige goedertierenheid.

— Wij vernemen nog, dat Z. D. H. Mgr. H. Van de Wetering, Aartsbisschop van Utrecht, vergezeld van zijn Secretaris, onzen lijdenden Vader heeft bezocht.

— Van alle zijden, meldt men ons, ondervindt onze beminde Bisschop de levendigste blijken van deelneming en belangstelling.

— Maandagavond werd, onder begeleiding van den Hoog Eerw Heer Provicaris en verscheiden Geestelijken mitsgaders enkele particulieren, door vier Eerw. Fraters van het College Sto Thomás, het gebeente van den Hoog Eerw Heer Mgr. F. E. C. Kieckens, in leven Geheim Kamerheer van Z. H. Paus Leo XIII, van het R. K. Kerkhof overgedragen naar de kapel van het R. K. Gasthuis aan hetwelk de naam van dezen edelen priester en prelaat voor immer verbonden behoort te blijven.

De volgenden morgen werd het stoffelijk overschot van den onvergetelijken dienaar des Heeren na een solemneele Mis van Requiem, opgedragen door den tegenwoordigen Rector van het Gesticht, den Zeer Eerw Heer C. Blommerde onder assistentie van den Zeer Eerw Heer J. V. Zwijsen, Rector van het college Sto. Tomás en den Subdiaken F. J. A. Van den Donk, en bijgewoond door een talrijke schare van Geloovigen, in de schoone tombe bijgezet met al de plechtigheid van het treffend en zinrijk ceremonieel, dat onze Moeder de H. Kerk voor zulke gelegenheden voorschrijft.

Was de talrijke opkomst der Geloovigen een levende hulde aan de groote verdiensten van den ontslapen Weldoener der ongelukkigen, — de fraaie tombe, waarin de christelijke kunst, door de bekwame hand van een kunstenaar uit het atelier der Heeren Margry & Snickers te Rotterdam, met heerlijke soberheid de ontfermende liefde tot den lijdenden naaste beitelde, beschaamt de uitspraak van den dichter, dat het marmer eene koude hulde zou zijn.

— Donderdag 13 Februari had aan de zoutpannen te Bonaire een allertreurigst ongeluk plaats.

De heer H. C. Saller, kapitein van de *Saline*, een Amerikaanschen schoener, keerde des avonds, toen de duisternis reeds ingevallen was, in een visschersboot van *Kralendijk (z. g. Playa)* naar zijn schip terug. In de nabijheid van dit vaartuig deed een hevige golfslag het bootje omslaan met het droevige gevolg dat de kapitein den dood in de golven vond.

— Vrijdag 21 Februari heeft de heer *Edgar Senior* voor den Geneeskundigen Raad van dit eiland met den besten uitslag het examen voor apotheker afgelegd.

— De Duitsche stoomboot *Markomannia*, die onlangs van hier naar Sabanilla vertrok, is in de *Boca de Ceniza* gestrand, op dezelfde gevaarlijke plaats, waar eenige maanden geleden de *Amérique* verongelukte.

Menschenlevens schijnen er gelukkig niet bij te betreuren.

Er is hier gisteren van dezelfde lijn eene boot aangekomen, de *Teutonia*, welke, de reis naar Europa ondernomen heeft langs dezelfde havens als het gestrande stoomschip zou aandoen.

Bij Gouvernemets-beschikking is, met ingang van den 1n. Maart 1896, bevorderd:

a. tot brigadier de maréchaussée der 1e. klasse *François Nederlans*; en

b. tot maréchaussée der 1e. klasse die der 2e. klasse *Albert Houtman*.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven: Constancia Cealtio, Hernecilia Pardo, Samuel Brado, Henny Postwissel y Ca., Erani U. Evertsz, Vicente Sierra, BartoloJimenes, Jhon Smith, Leocadia Moreno, Juana de Henriqnez.

NEDERLAND.

Den 30 Jan. gaf de vereeniging *Nederland en Oranje* te Berlijn in de zalen van het *Kaiserhof-Hotel* eene soirée musicale en een weldadigheidsbal. Daarbij waren meer Hollanders tegenwoordig, dan ooit te Berlijn bijeen kwamen: ver over de honderd. Het gezantschap met zijne dames was voltallig. Verscheiden Hollandsche kunstenaars en kunstenaressen werkten aan het concert mede; de zangeres Betsy Schot, de cellist de heer Anton Hekking enz. Transvalers waren er ook als gevierde gasten; dr. Leyds, jhr. Beelaerts van Blokland, de vice-consul te Londen baron Quarles de Quarles.

Het welgeslaagd feest eindigde nog opgewekt vroeg in den ochtend.

BUITENLAND.

Rome.— De tekst van een brief des Pausen aan kardinaal Langénieux wordt door de bladen openbaar gemaakt.

Leo XIII schenkt aan Frankrijk, dat hij verklaart lief te hebben, ter gelegenheid van het 14de eeuwfeest van den doop van koning Clovis, de zeldzame gunst van een nationaal jubilé.

De Paus herinnert Frankrijk aan dezes naam van oudste dochter der Kerk, aan de vele blijken van zijne liefde, en aan het feit dat het zich na zijne afdwalingen altijd weer door het geloof van zijne rampen wist op te beuren en de apostolische zending te vervullen, het door de Voorzienigheid opgedragen.

De Paus hoopt, dat de bisschoppen, de opvolgers van St. Remigius, het geloof zullen verdedigen tegen de aanvallen van hen, die de beschaving willen vernietigen, en verklaart voor Frankrijk te bidden, opdat de massa's die thans in de duisternissen des ongeloofs ronddolen, erdoor herwonnen worden.

Allen Franschen wordt vervolgens onder het oog gebracht, dat de afwijking van de beginselen, welke het land groot maakten, hen onfeilbaar zou brengen tot het verval en hen weerloos zou doen staan tegenover de vijanden van eigendom, gezin en maatschappij. Dat zij zich dus vereenigen: *qu' ils se* RALLIENT *donc!*

"Intusschen, geliefde zoon, moeten de Katholieken als kinderen des lichts moed vatten en zich zooveel te onverschrokkener en voorzichtiger toonen, naarmate zij zien, hoe eene duistere macht meer doordrijvend alles om haar heen tracht te vernielen, wat weldadig en heilig is; aller eerbied afdwingen door de onverwinlijke kracht der eenheid; met scherpzinnigheid en moed het initiatief nemen tot allen waren vooruitgang op sociaal gebied, volgens de leer vervat in Onze encyclieken; zich de geduldige verdedigers en wijze raadslieden der zwakken en onterfden toonen; eindelijk, zich in het eerste gelid houden tusschen hen, die de eerlijke bedoeling hebben, in welke mate ook, samen te werken om overal tegen de vijanden van alle orde de eeuwige beginselen te doen heerschen van de gerechtigheid en de Christelijke beschaving."

De Paus sluit met den zegen des H. Geestes over Frankrijk in te roepen en den apostolischen zegen te schenken aan allen, die aan de feesten zullen deelnemen.

In het gebruik der woorden SE RALLIENT in plaats van *s'unissent* in de boven gecursiveerde zinsnede ligt een zeer duidelijke wenk voor de Fransche Katholieken, om zich bij de *Rallié's* aan te sluiten.

—Ten Vaticane oordeelt men, dat omtrent de terugroeping van den heer Lefebvre de Béhaine geene beslissing zal worden genomen voor Maart. Het di-

FEUILLETON

Di promer hotel ta bon.

—(o)—

Jochem Nickel, un habitante di e pueblo chikitoe Schieduin, mester a bai Rotterdam pa su negocio. El tabatin mas gustoe pa keda cas, pasobra el a tende conta tantoe cos mahoso di e gran ciudad di comercio, koe su coerazon a coeminza tembla ora e tabata ariba su viage. I su esposa?.... no, nos no kier papia di djele, e pober tabata mitar morto di ansia pa su Jochem. Tabata dianan tristoe, e dia, koe mester pasa ainda promer koe le bai, dianan di ansia y miedoe.

Porfin dia grandi a jega; su esposa mes a companja Jochem te na station di ferrocarril.

"Busca un bon hotel pa bo por keda droemi awe anoche, tende! Di promer hotel, koe bo ta mira ta bon!"

Jochem a primintiele esai koe lagrima na wowo i poco poco ferrocaril koe lo hiba Jochem Rotterdam, a haci su esposa jora mas tantoe, pasobra distancia denter di nan a bira mas grandi i alafin el a kita for di su bista.

Ora Jochem a jega na Rotterdam su promer trabao tabata di busca un hotel. Di promer koe le mira lo ta bon.

"Mucha!" asina el a puntra, "mucha munstra mi un hotel."

"Un hotel" Wel, aja Hotel di Maas".

Jochem a bai. Portero ta para na porta sin papia nada.

"Zoo, Señor Maas, com bai?" Jochem dici, i el a cohe manoe di Portero, ta sagudiele asina, koe cara di portero a munstra, koe el no tabatin costumber di haja manoe di un coenukeroe.

"Señor Maas, mi por haja awe noche un kamber?"

"Sigur no, Señor."

"Bo no tin di bisa, Señor, jama mi Jochem, mi amigoe Maas.

Pero awor mi ta bai regla mi cuenta i na ora di droemi mi ta bolbe."

"Ta bon! Señor Jochem."

Jochem a haci toer kiko el mester a haci i cos a bai bon.

Nan no a hortele, hende tabata masjar amistosa, coe un palabra Jochem a comprende, koe el i su esposa a corda muchoe maloe di Rotterdam. Porfin el a jega cansá na su hotel.

"Zoo Maas, bo a drecha mi cama?"

"Toer cos ta na orde. Arnold, munstra Señor su camer, N° 47."

"Bo kier sigi mi señor?" *Kellner* a puntrele."

"Mi mester bai coe bo? Ta bon, mi ta bai caba. Adios Maas."

"Droemi bon, Señor!"

"Mucho gracias. Mescos. Bon hende aki. Bon hende."

E Kellner a hibele cerca *lift.*

"Mi mester droemi aki?"

"No, señor esai ta un *lift,* coe ne nos ta bai ariba."

Jochem tabata masjar contentoe, koe el por a jega ariba sin subi trapi.

"Ata señor su camber."

"Aki den, den es [illegible] mi mester droemi? O, el [illegible] nita, coe *un* di mi cas."

"Señor kier ta asina bon di scirbi su nomber den libro di stranjeronan?"

"Mi nomber? Mi jama Jochem Nickel i mi esposa ...

"O, scirbi e nomber, però no di bo esposa" i el a sali.

"Jochem a cohe un pen, habri inktpot, pero.... el a tirele ariba e libro

"E kellner lo bisa koe mi ta un boerikoe, pero aki ta tantoe scur, lo mi cende luz."

Jochem a bai para ariba un stoel á cende un lucifer i a poné bau di e glasnan di luz electrico.... ma el no a mira luz.

"Bo sá, kiko mi ta haci, mi ta baha, sino mi ta haja un disgracia mas i mi ta jama kellner. Warda ata, klok; Jochem ta hala, hala, pero el no a tende nada; i esai tabata di comprende, pasobra Jochem no a cohe cordon di klok, ma cordon di trocamentoe di temperatura i awor a drenta den su camber un aire cayente, pero ningun kellner.

Furioso el a habri porta: "Señor Maas, Señor Maas." Otro hende a habri porta di nan kamber, kordando koe a socede un disgracia. E kellner a boela bini.

"Señor, Señor ta kiko tini?"

"Cende lampi pa mi."

Rabiar e kellner ta primi ariba un sorto di cabez di claboe i e lampinan chikitoe a tira nan luz den kamber.

"Ta cos stranjo," Jochem dici, saca luz asina. Ma trece mi un glas di cerbez. Kiko bo no por? Wel binja anto.

Kellner a trece binja i a bai.

"Kiko for di e kelki fini mi mester bebe? No esai mi no ta haci, lo mi kibrele, mehor mi ta bebe for di e cos aja"........ El a cohe vocino.

di telefono i a jenele koe binja.

Awor a socede un cos terrible: el a tende un boz bisa: "Si, si, mi tai! Kiko bo kier?"

Jochem ta hala atras. "Kiko for di e cos ai ta sali palabra! No esai ta bruhamentoe.' Mi a spanta. Mi ta bai drumi, ma warda lampi mi paga lampi.

El a coeminza supla, pero lampi no ta paga.

El a haja un idea: „O ki bobo mi ta. Mi mester primi ariba e cos ai, mes cos koe e kellner. Mi sâ caba!"

Pober Jochem! El a cohe un robes i el no a mira, koe tabatin scirbi ariba djele *alarma,* p'esai el tabata masjar admira, ora el a mira su camber jena di hende, koe tabata carga emmer coe awa cordando, koe tabatin kimamentoe.

„Boso ta bini paga lampi koe awa? Jochem dici, „cerca nos, nos ta supla i cos ta clar!" Rabiar toer a bai i Jochem a bai droemi.

„No esai mi no por wanta mas," el a bisa un poco despues. „Ta bira mas i mas cayente!"—Jochem no a sabi koe pipa di temperatura a keda habri.—No, no, ph!

Nan ta hasa mi," El a lamanta i a bai droemi ariba dos stoel, pero calor a bira mas fuerte.

„Ph, ph! ki calor! Lo mi habri bentana. Mi no por mas,"

Jen di sodor el a bai pa habri bentana

„Com mi mester habri e cos aki!" El ta busca, ta poerba, te alafin el a haja cordon di jaluzi, i Jochem koe a mira tantoe cos stranjo, tabata corda, koe el por habri bentana coe ne.

Et ta hala, hala koe toer su forza.... jaluzi ta cai, ta cai ariba Jochem i ta kibra glas grandi di bentana. Un polis a tende e boroto i tambe un joramentoe a corda ariba un cos terrible.

„Portero, portero, nan ta grita auxilio. Larga nos bai mira!"

„O e homber di 47. Bam polis, nos ta tirele afor."

Pober Jochem. Nunca den su bida el no tabatin cuenta coe policia i awor meimei den anoche un polis ta hibele afor i ta largele na caya.

Pober Jochem.

I anto di promer hotel lo ta bon!

plomatiek gebruik verbiedt, een gezant te ontslaan tijdens zijn verloftijd.

—Het schrijven, dat de Paus aan de Hongaren denkt te zenden ter gelegenheid van het duizendjarig bestaan van hunnen Staat, zal waarschijnlijk niet den vorm hebben van eene encycliek maar van eene breve aan den primaat, kardinaal Vazsary, daar Leo XIII reeds eenige jaren geleden eene encycliek aan het Hongaarsche volk gericht heeft. In dit document zal de Paus geestelijke voorrechten toestaan voor de kerkelijke viering van het millennium.

—Maandag den 2n Maart a. s. treedt Leo XIII in het 19e jaar van zijn Pausschap en in het 87e zijn levens, zoodat hij den gemiddelden levens- en regeeringsduur zijner voorgangers ver overtreft. Van de 263 Pausen hebben er slechts 11 langer dan 17 jaar geregeerd, en van het jaar 1378 af, na het einde van de Westersche scheuring, zijn slechts 16 Pausen onder dan 80 jaar geworden. De oudste Paus was Paulus IV, die op 89jarigen leeftijd gekozen, tot zijn 93e jaar leefde.

Pius IX heeft van alle Pausen het langst geregeerd, nl. 32 jaar.

—Ter gelegenheid van den sterfdag van Paus Pius IX werd door kardinaal Von Hohenlohe in de Sixtijnsche kapel een lijkmis gelezen, waarbij de Heilige Vader tegenwoordig was. Verder werd de dienst bijgewoond door de kardinalen, de leden van het corps diplomatique, de voornaamste Romeinsche familiën en tal van vreemdelingen.

De gezondheidstoestand van Leo XIII was uitstekend.

—Onder voorbehoud deelt de *Cour. de Brux.* mee, dat de H. Vader in zijn encycliek over het primaatschap des Pausen het gedrag van vorst Ferdinand van Bulgarije zal brandmerken als aanstootgevend en lijnrecht in strijd met 'sPausen streven tot hereeniging der Oostersche Kerken.

Italie. — Koning Menelik is een grootmoedig tegenstander; hij heeft Galliano en zijnen mannen vrijen aftocht met wapenen en voorraad toegestaan, en de kolonne is veilig teruggekomen te Ada Agamus met uitzondering van negen officieren en een sergeant die Menelik als gijzelaars vasthoudt.

Het Italiaansche volk begint ontevreden te worden, niet alleen dat Crispi's veroveringszucht het leven der landskinderen noodeloos verspilt, maar ook de nationale eer wordt geducht gehavend, terwijl het arme volk de kosten zal hebben te betalen.. Crispi heeft reeds 60 millioen bij de Italiaansche, de Napolitaansche en de Siciliaansche Bank geleend.

—De correspondent van de *Vos. Ztg.* staat volkomen in voor het volgende bericht, volgens hetwelk *Engeland tegen het drievoudig verbond* zou front maken.

"De Italiaansche regeering heeft officiëel voor het Afrikaansche expeditieleger verlof gevraagd om door Zeila te mogen trekken, waarop het Britsche ministerie van buitenlandsche zaken liet doorschemeren, dat vooraf Frankrijks toestemming voor het bezetten van Harrer gevraagd moest worden. Daar de eerste onderhandelingen een dergelijke houding van lord Salisbury niet deden verwachten, heeft zijn antwoord te Rome diepen indruk gemaakt. Men wil in Engelands veranderde houding het bewijs zien, dat het uit wrok tegen Duitschland zich geheel aan Frankrijks zijde wil scharen en aan het Drievoudig verbond den rug wil toekeeren. Italië is zich volkomen bewust van de onmogelijkheid om met Frankrijk samen te gaan en zal, wel noode maar toch zonder bedenken, eer van Engelands dan van Duitschlands vriendschap afzien." Intusschen stelt de Italiaansche diplomatie alle pogingen in het werk om tusschen Duitschland en Engeland een toenadering tot stand te brengen.

Frankrijk.—Het schijnt, dat de terugroeping van graaf Lefebvre de Béhaine als Fransch gezant bij het Vaticaan, nog altijd geen voldongen feit is. Wél wordt opnieuw een diplomaat genoemd, die geroepen zou zijn, om den Heer De Béhaine te vervangen, maar dat alles hangt nog in de lucht. Het kabinet-Bourgeois aarzelt blijkbaar, onder den storm welke tegen zijne plannen is opgestoken. in deze belangrijke zaak een beslissing te nemen. Bovendien is de Paus, ondanks het verlies van zijn wereldlijk gebied, een macht, waarmede men rekening moet houden. De invloed van het Vaticaan telt in Europa en bij de zwenkingen in de internationale groote politiek, die in het vooruitzicht worden gesteld, zou een gouvernement al heel onpolitiek handelen door den H. Stoel van zich af te stooten.

Uit Rome wordt thans mededeeling gedaan van de woorden, welke de H. Vader tot graaf Lefebvre in de Kerstaudiëntie heeft gesproken en die den toorn der Fransche regeering in zoo hooge mate hebben opgewekt. „Wij weten," zeide de H. Vader tot den gezant, „dat de heer Bourgeois het plan heeft, een wet op de vereenigingen voor te stellen, dat die wet, naar de meening der regeering bestemd is, de scheiding van Kerk en Staat voor te bereiden. Wij moeten u waarschuwen dat, indien deze wet bepalingen mocht inhouden, strijdig met de vrijheid der Kerk, de Paus gedwongen zal zijn te protesteeren langs anderen dan diplomatieken weg. De toestand is toch niet dezelfde als bij de belasting op de kloostergoederen, welke zonder twijfel onbillijk is, maar alleen de materieele belangen der kloosters raakt. Thans staan de geestelijke belangen der Kerk op het spel en zal het de plicht van Mijn geweten zijn te protesteeren. Uw plicht is het thans de regeering hiervan in kennis te stellen."

In gelijken zin is ook het schrijven van den Paus aan President Faure vervat.

— Tegen de Katholieke Kerk kunnen geen nieuwe wapenen meer worden gesmeed; het zijn altijd dezelfde beschuldigingen, reeds duizendmaal weerlegd, dezelfde lastertaal reeds duizendmaal beschaamd, welke, hetzij door bevoordeelde andersdenkenden, te goeder, hetzij door rampzalige afvalligen te kwader trouw worden herhaald.

Hoe dikwijls is bijvoorbeeld, en wordt nog steeds beweerd, dat de kloosters kweekplaatsen van onwetendheid en onkunde zijn, terwijl zelfs een oppervlakkige kennis van de geschiedenis der beschaving het tegendeel overtuigt.

De volgende mededeeling zal dan ook niet anders dan een verkwikkelijken indruk geven èn aan de trouwe zonen der H. Kerk en aan allen, die ofschoon buiten de Kerk staande, eerlijk en onpartijdig zijn, !om in Haar eene eerbiedwaardige instelling te erkennen.

EEN BEROEMD ASSYRIOLOOG UIT DE ORDE VAN DEN H. DOMINICUS.

De vorige week (in Januari) hield Pater Vincentius Scheil, van de orde der Dominicanen, zijne openingsrede als professor der Assyriologie aan de Sorbonne te Parijs. Vele vakgeleerden, waaronder een bekend Fransch Assyrioloog, dr. Julius Oppert, die zich als medewerker van Rawlinson en anderen aan de eerste ontcijfering van het spijkerschrift een klinkenden naam verwierf, hadden naar de benoeming gestreefd. De keuze der *ver van clericaal gezinde regeering* viel echter op den jeugdigen Dominicaan. Reeds voor eenige jaren ondernam P. Scheil eene wetenschappelijke reis, welk bewijs van vertrouwen hij met de heerlijkste uitkomst beloonde. Twee banden hiëroglyphen, en de ontdekking van een tot heden verloren geacht handschrift van den Israëliet Philo (omstreeks het jaar 25 v. Chr. te Alexandrië geboren) waren de onmiddellijke vruchten. Spoedig daarna werd hem van wege de Turksche regeering de „eerste wetenschappelijke zending" opgedragen. Hij deed opgravingen in Assyrië en vond belangrijke teksten in spijkerschrift. Als bibliothecaris des Sultans ontdekte en ontcijferde P. Scheil in het Museum te Constantinopel een inschrift van bijzonder hooge waarde „over den ondergang van Ninive." Het feit der benoeming van dezen geleerden Dominicaan tot professor der Assyriologie aan de Sorbonne vervult ons Katholieken, met vreugde, wijl daarin een nieuw bewijs geleverd wordt, dat onze Kerk op wetenschappelijk gebied minstens gelijken tred houdt met andersdenkenden. (*C*).

— De Fransche regeering gaat eene rijks-inkomstenbelasting invoeren; aldus heeft de ministerraad besloten. De thans in Frankrijk bestaande rijksbelasting wordt geheven naar het mobilair, de deuren en vensters.

Herhaaldelijk is door de radicalen reeds aangedrongen op eene vervanging van de belasting door eene inkomstenbelasting, doch geene regeering dorst ze tot dusverre aan, wijl dat denkbeeld zeer onpopulair is in Frankrijk. Elk ministerie voorzag, dat het daarbij over een samengaan van rechterzijde en gematigde republikeinen zou vallen.

De nieuwe belasting zal progressief zijn en van 1 tot 5 percent op de inkomsten heffen. Inkomens beneden de 2500 francs zullen zijn vrijgesteld.

De Senaat zou dit ontwerp echter wel eens kunnen afwijzen. Dit lichaam schijnt niet zulk een willoos werktuig in de handen van het tegenwoordige ministerie te zijn als de Kamer. Dit bleek nog bij de tweede lezing van het wetsontwerp op de ongelukken bij den arbeid, waartegen senator Bérenger een contra-ontwerp had ingediend. In weerwil van het verzet van den heer Ricard, minister van justitie, besloot de Senaat met 91 tegen 76 stemmen het voorstel-Bérenger in behandeling te nemen.

Een ander Fransch minister hadde na zulk een votum zijn ontslag genomen. Een lid van het kabinet-Bourgeois mag dat echter niet; de richting, die zijn ministerie vertegenwoordigt, eischt een aanblijven trots alles en tegen alles.

Duitschland,—Trots alle tegenspraak, zegt de correspondent der *N. R. Ct.*, blijft het gerucht van een aftreden van den Duitschen Rijkskanselier, naar aanleiding van een nieuw marineontwerp, aanhouden. Er zou namelijk volgens de plannen van den keizer nu een ontwerp uitgewerkt en waarschijnlijk in den herfst aan den Rijksdag voorgelegd worden. Men meent, dat de crisis even goed plotseling als eerst over eenige maanden kan uitbreken, al naar gelang de keizer een geschikten opvolger voor Von Hohenlohe vinden kan. Het meest wordt de 70-jarige graaf Wartensleben als 's keizers candidaat voor het rijkskanselierschap genoemd; de graaf is generaal der cavallerie op non-activiteit en sedert eenigen tijd bij den keizer in hooge gunst.

Engeland. — De berichten omtrent het dreigen van nieuwe onlusten in de Transvaal worden door den Engelschen minister van koloniën, Chamberlain, niet ernstig opgenomen. Zijn departement maakt de volgende officiëele kennisgeving openbaar:

"In de laatste dagen zijn aan verschillende adressen telegrammen ontvangen van Britsche ingezetenen te Johannesburg, die den staat van zaken aldaar als onrustbarend voorstellen. Deze telegrammen zijn bijna alle ongeteekend, maar komen klaarblijkelijk van een kleine groep van personen.

Daar de minister van koloniën niet gelooft, dat zij een ware voorstelling van den toestand geven, heeft hij den Britschen agent te Pretoria telegrafisch opgedragen, naar Johannesburg te gaan om verslag uit te brengen over den toestand en, indien hij grieven van dringenden aard vindt, die vatbaar zijn voor herstel, daarop de aandacht te vestigen van de Transvaalsche regeering, die, naar de heer Chamberlain vertrouwt, in staat en geneigd zal zijn, de noodige stappen te doen.

Er is misschien — aldus eindigt dit communiqué — eene kleine minderheid van personen, financiëel betrokken bij den Rand, die geneigd zijn opnieuw troebelen in het leven te roepen, en dit is een zaak, welke de minister ter overweging aanbeveelt aan de aandeelhouders en andere belanghebbenden."

—Wat Armenië betreft, heeft lord Salisbury (die bevreesd scheen, dat Chamberlain's faam de zijne zou overvleugelen, en daarom spoedig een der Engelsche banket-speeches heeft gehouden) deze verklaring afgelegd:

De zes mogendheden zullen toezicht houden op de hervormingen in Armenie, en verder niets. Echter zal Engeland niet tusschenbeiden komen; het bezit de macht niet tot militaire bezetting van Klein-Azië. Spr. geloofde niet, dat eene andere mogendheid (Rusland) het zou doen, want dat zou een oorlog uitlokken.

Rusland. — De voorbereidingen voor de kroningsfeesten te Moskou zijn in vollen gang. Op het Chodynski-veld tegenover het Peter-paleis worden vier open schouwburgen, 12 schommels, 1 circus, 11 draaimolens, 10 muziektenten, 100 volkscafés en 22 bierhuizen opgericht. Het Kremlin zal door 500.000 lampen geïllumineerd worden, waaronder 14.000 electrische lampjes, die de torens van het Kremlin zullen verlichten. De muren van het Kremlin worden langs alle lijnen met eene menigte lampions behangen, de tuinen zullen in den glans van duizenden veelkleurige lampjes stralen, en de muren aan het Roode Plein in een zee van gaslicht zwemmen. De stad bouwt een prachtig paviljoen bij de Twerskoi-poort, waar de Czaar welkom geheeten zal worden, en versiert den ganschen weg, dien de optocht volgt; verder illumineert zij de boulevards en pleinen, waarlangs de stoet zijn weg neemt, en richt een maaltijd aan voor alle troepen, die te Moskou komen.

Portugal.– Koning Carlos keerde onlangs met een zijner adjudanten in open rijtuig van een uitstapje terug, toen door een werkman groote steenen naar den koning werden geslingerd. Een ervan trof den adjudant, die uit de koets sprong en den dader gevangen deed nemen. Deze schreeuwde, terwijl hij werd weggevoerd: "Leve de sociale revolutie!"

De volgende dagen werden den koning talooze betoogingen van gehechtheid gebracht ingevolge dezen aanslag.

Servie.—Te Belgrado loopt het

gerucht, dat de 19jarige koning Alexander in het huwelijk zal treden met prinses Helena, de 23jarige dochter van vorst Nicolaas van Montenegro.

Afrika.— Koning Menelik heeft aan zijne onderdanen eene proclamatie gericht, die even merkwaardig is van vorm als van inhoud. Ze luidt:

„*Oproep van Menelik II, koning der koningen van Ethiopië, aan zijn volk.*

„Hoort! Dat de vijand van ons geloof en ons vaderland het gehoor verlieze!

„Dat de vijand van onzen meester Menelik het gehoor verlieze!

„Dat de vijand van de Maagd Maria het gehoor verlieze!

„Tot hiertoe heeft God ons de genade bewezen ons Ethiopië te bewaren. Hij heeft ons toegelaten onze vijanden te overwinnen en ons vaderland te verheffen.

„Door Gods genade heb ik tot hiertoe geregeerd, en indien mijn dood nabij is, ben ik daarover niet ongerust, want de dood is ons aller lot. Maar tot hiertoe heeft God mij nooit vernederd. Hij zal mij in de toekomst ondersteunen.

„Een vijand is over de zee gekomen, en heeft onze grenzen geschonden, om ons vaderland en ons geloof te vernielen. Ik heb alles verdragen; ik heb reeds te lang onderhandeld, om ons land te sparen, zoozeer beproefd in de laatste jaren.

„Maar de vijand rukt altijd voorwaarts en ondermijnt onze gronden en onze volkeren, gelijk de mollen doen. Nu is het genoeg!

„Met de hulp der H. Drievuldigheid heb ik besloten ons land te verdedigen en den overweldiger, die niets hooren wil, met geweld te verdrijven.

„Dat hij, die kracht heeft, mij vergezelle; dat hij, die er geene heeft, voor ons bidde voor het welgelukken onzer pogingen.

„De *woladers* (het leger, in garnizoen in de provincie) moeten zich alle vereenigen in mijn hoofdkwartier te Djirou.

„Dat de *fannos* (militie) in allerijl hunnen voorraad gereed maken, want zij zullen allen binnenkort onder de wapens geroepen worden door mijne *choums* (gouverneurs) der provincies.

„Dat geen enkele achterblijve, dat elkeen oprukke voor zijn vaderland en zijne haardstede. Ik wil al mijne soldaten rond mij zien, hoort ge!"

Aan koning Humbert, de presidenten Grévy en Carnot schreef Menelik herhaaldelijk: Mijn rijk is belangrijk genoeg om geen enkel protectoraat te verlangen en onafhankelijk te bestaan.

Amerika.—Te Louisville, in Kentucky, had de gemeenteraad vóór eenige weken besloten het jaargeld aan de liefdezusters, die het hospitaal bedienen, te onthouden. De burgemeester, Tyler, weigerde het besluit der vroede mannen te teekenen en voegde er de volgende verklaring bij:

„Het blijkt, dat gijlieden iets anders beoogt dan de bezuiniging van een paar honderd dollars. Gij wilt het hospitaal onttrekken aan de leiding der zusters. Dit heeft ook een uwer gezegd, er bijvoegend, dat dit zijn wensch was, *daar het Katholicken zijn.* Maar als dit zoo is, zal Louisville aan America en aan geheel de wereld het schouwspel bieden van 36 mannen, die 4 weerlooze vrouwen bestoken! God erbarme zich over iedere regeering, iedere natie, iederen gemeenteraad, die zoo fanatiek te werk gaat.

„Uit gevoel van rechtvaardigheid jegens de Zusters, die de zelfverloochening beoefenen met opoffering van haar maatschappelijke betrekking, van de banden des bloeds, om de bewonderenswaardigste naastenliefde te beoefenen in ons land, zich blootstellende aan het gevaar zelven besmet te worden, — uit gevoel van rechtvaardigheid, sprekend voor mij zelven als mensch en in naam van de liefdadige en milde bewoners van Louisville, weiger ik beslist dit besluit te teekenen en zend het uliden terug."

Het is gelukkig, dat er nog overal stemmen vernomen worden, die de waarheid huldigen omtrent de Christelijke zelfopoffering, zoo algemeen in de Katholieke Kerk. Maar *ongelukkig* is het voorzeker, als een menschonteerend materialisme redelijke schepsels Gods dermate nederdrukt en hun zooveel stof in de oogen strooit, dat zij van den verheven adel der Christelijke toewijding in het geheel niets meer zien kunnen.

Bulgarije.—De laatste berichten melden, dat prins Boris, den vermoedelijken opvolger van vorst Ferdinand volgens den ritus der Grieksche Schismatieken is gedoopt. De vertegenwoordiger van den Czaar, graaf Kutusoff, woonde de zoogenaamde plechtigheid bij. De geschiedenis zal leeren, welk voordeel deze laffe beginselverzaking Ferdinand en zijn Huis zal opleveren.

APRENDIENDO EL ALFABETO.

Nunca me olvidaré cuando (siendo colegial) me llamaron para aprender las letras del alfabeto. ¡Oh, Dios míos, Dios mío! Qué sufrimiento de espíritu y de cuerpo el que sentí al tener que pasar por tan odiosa tarea. Me parecía á mí que nunca podría aprender tales letras, luego que aprendía la segunda letra olvidaba la primera y de esta manera me sucedía lo mismo con las demás. En mi pesar mojaba el libro con lágrimas y en mi cólera y disgusto lo arrojaba al suelo y lo pisoteaba; pero cuando al fin pude retener en mi imaginación el alfabeto, la operación de aprender á agrupar las letras en palabras se me hizo más fácil: mas la tarea pesada en todas las cosas es posesionarse del principio vital que exista. ¿No es verdad? Todos dirémos que sí, pues bien entonces vamos á copiar una carta y hagamos la aplicación de su teoría.

"Durante varios años", nos dice un cliente, que sufría de un padecimiento que ni yo ni los doctores que me asistían, podían definir. Comenzaba con un mal estar general, debilidad, pérdida de apetito, augustia después de comer y dolores en el pecho y espalda; algunas veces me pasaban bochornos de calor seguidos de frío, la boca y la lengua forradas con materia blanca y gastado el sentido del sabor. No teniendo gusto natural para comer, perdía carne y fuerzas. Cuando más progresaba el dolor, tanto más afectaba la acción el mi corazón y mi respiración. La respiración se hacía más corta y el corazón me batía y palpitaba al punto de hacer me temer que me iba á morir de mal de corazón; después me sobrevinieron dolores en los riñones, en la parte baja de la espalda que eran con frecuencia muy agudos y alarmantes. Apenas necesitaría decirles que todo esto me mortibicaba y deprimía mi espíritu de tal manera que me era imposible atender á mi trabajo.

"Después de algún tiempo determiné por conveniente dirigirme á Barcelona y entré en el Hospital de Santa Cruz de aquella ciudad, permanecí en él tres meses; durante el segundo mes me dió un ataque de parálisis en las piernas que afortunadamente aplicándome la electricidad, cedió en gran parte. Durante el tercer mes había mejorado un tanto en mi estado general de salud y regresé á Lloret donde trabajé lo mejor que pude por cerca de cinco meses, mas esta mejoría fué corta, mi padecimiento me volvió con gran fuerza y me ví obligado otra vez á ir al hospital. Allí permanecí dos meses y no encontrando alivio alguno regreséá casa otra vez, esta vez, ya tan desanimado y triste como pudiera figurárselo.

"Mas habiendo leído de las notables curaciones que hacía el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, supliqué al farmacéutico de Lloret, Don Exequiel Botet, que viniera á verme y le pregunté si me aconsejaba á que tomase el Jarabe. El resultado fué que comencé á tomarlo siguiendo las instrucciones.

"Tomé en todo muchas botellas, pero el resultado que me produjo este remedio fué maravilloso. *Me convirtió completamente en otro hombre.* Hoy todos mis padecimientos han desaparecido y como y trabajo lo mismo que ántes de bue tuviera esta enfermedad.

"Acabo de ir á ver hoy al señor Botet y quedé sorprendido de verme tan cambiado y alegre. Viendo la gente lo que el Jarabe Curativo de la Madre Seigel me ha hecho, todos lo piden y dicen que usarán esta medicina tan mágica. Uds. tienen mi consentimiento para pnblicar esta carta. (Firmado) Salvador Masjuan, Lloret de Mar. Provincia de Gerona, 24 de Mayo de 1895."

Ahora pués veamos en que nos interesa á nosotros este caso. ¿Cuál es la verdad fundamental de él? Es esta, que Don Salvador Masjuan había sido por largo tiempo víctima de esa enfermedad sutil — indigestión ó dispepsia; los síntomas comprueban que la fermentación del alimento no dijerido en el estómago envenenó su sangre y finalmente fué la causa de todos los decidamientos locales que nos ha descrito. Los primeros tratamientos no sirvieron porque no fueron dirijidos al *real y verdadero sitio de la enfermedad*, al estómago. Es inútil tomar medicina por meros síntómas, debemos saber y curar sus *causas*. Saber estas es saber el alfabeto de todas las enfermedades, pués un 99 por ciento de nuestros padecimientos no son otra cosa que dispepsia en disfraz.

La gente muere sin cuidarse porque no saben de que padecen. Llámesele dispepsia y se habrá casi acertado la verdad y para su curación radical y duradera, no hay ningún otro remedio en la tierra que pueda compararse con la preparación que contiene esperanza y salud y que bajo otro nombre es el Jarabe Curativo de la Madre Seigel.

(2)

Openbare Verkooping.

Op Woensdag 18 Maart 1896 des middags ten 12 ure, zal in het verkooplokaal van M. P. Curiel, hoek Prinsen- en Keukenstraat, in het openbaar worden verkocht:

De twee thans vereenigde effecten Nrs. 48 en 49, gelegen op Scharlo, staande ten name van wijlen den Heer P. F. DE HASETH.

Nadere inlichtingen te bekomen ten kantore van

Notaris J. H. SCHOTBORGH.

Het perceel is te bezichtigen gedurende acht dagen vóór den verkoopdag van des morgens 9 tot des namiddags 4 uur.

OPROEPING
VAN
Crediteuren en Debiteuren

Allen, die iets te vorderen hebben van- of schuldig zijn aan den boedel van wijlen den heer

James A. Jones,

worden hierbij opgeroepen om binnen den tijd van twee maanden, van heden af gerekend, hunne vorderingen in te dienen bij- of het door hen verschuldigde te voldoen aan den ondergeteekende, testamentairen executeur van genoemden boedel.

Curaçao, den 25 Februari 1896.
CHARLES A. JONES.

LLAMAMIENTO
DE
Acreedores y deudores

Se llama por la presente á todos los que tengan algo que reclamar, ó que adeudan algo á la sucesión del finado señor

James A. Jones

á que presenten en el término de dos meses, á contar desde la fecha de hoy, sus reclamos, ó paguen sus deudas al infrascrito, albacea testamentario de dicha sucesión.

Curaçao, 25 de Febrero de 1896.
CHARLES A. JONES.

TE KOOP
bij J. S. Scheidelaar,
Breedestraat, Overzijde.

Vaatjes loodwit in olie en andere Holl verfwaren, 1ste qualiteit Spaansch- en Friesch groen, Holl. lijnolie, raapolie, Hubbuck's zinkwit en Hubbuck's lijnolie, bollenblauw, etc, Plaatijzer, zink, blik, dik rood bladkoper, Pompen en daarvoor dienende vertinde buizen, mokers, keggen, bancatin, kopersoldeer, koperen regenbakskranen, bankschroeven, maten, voor natte en droge waren, koperen en ijzeren gewichten, draadnagels, etc., echte Cooymanslikeuren en elixer, zwarte thee, cocoszeep, Eau-de-Cologne, witte en gekleurde bloemen, Holl. Flanel, papier met enveloppen, schoolschriften, kroonpennen, griffels, Kerkwierook, boekjes goud, lampenpitten, spiegelkoord, etc., etc.

Curaçao, 17 Januari 1896.

J. H. M. Ellis,
ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige, is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags.
Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.
SEBASTOPOL-STRAAT No. 249
Telephoon No 126.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1896	Caracas		Venezuela		Philadelph^a		Caracas		Venezuela		Philadelph^a	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	1	Feb.	12	Feb.	21	Maart	4	Maart	14	Maart	24
*Komt aan te CURAÇAO	„	7	„	18	„	27	„	10	„	20	„	30
Vertrekt van „	„	8	„	19	„	28	„	11	„	21	„	31
Komt aan te PTO. CABELLO	„	9	„	20	„	29	„	12	„	22	April	1
Vertrekt van „	„	10	„	21	Maart.	2	„	13	„	23	„	2
Komt aan te LA GUAYRA..	„	11	„	22	„	3	„	14	„	24	„	3
Vertrekt van „ ..	„	14	„	25	„	6	„	17	„	27	„	7
Komt aan te PTO. CABELLO	„	15	„	26	„	7	„	18	„	28	„	8
Vertrekt van „	„	15	„	26	„	7	„	18	„	28	„	8
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	„	8	„	19	„	29	„	9
Vertrekt van „	„	18	„	28	„	10	„	20	„	30	„	10
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te setten en in te nemen	„	19	„	29	„	11	„	21	„	31	„	11
Komt aan te NEW-YORK....	„	25	Maart.	6	„	17	„	27	April	6	„	17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Feb.	19	Feb.	28	Maart	11	Maart	21	Maart	31	April	11
Komt aan te MARACAIBO....	„	20	„	29	„	12	„	22	April	1	„	12
Vertrekt van "	„	25	Maart.	7	„	17	„	27	„	7	„	18
Komt aan te CURAÇAO......	„	26	„	8	„	18	„	28	„	[illegible]	„	19

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cie,
Agenten.

[illegible]